

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante OL

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

iudex fuit Baptes: in qua impudici describebant
Ibi cotyto meretrix improbat: & multitudo iu
uentu passim ad eā cōfluētiū venustate mulieris
seducta. et qm mltis facibz noctu illā petebāt: et
ab atheniēsi bz cereris sacra noctu fiebāt: iō Iuue.
q illa impudicissima apd romanos celebratē
dixit. Talia secreta coluerūt orgia rēda. Cecro
piā iussi baptæ lassire cotyto. Et hæc haud du
bium vera est Iuuenalis interpretatio.

Cocytos. Require in dicti. Cocytus
Cochon. Requirit in dicti. Ceton. Cochona. Ibidē
Cochlea. Requirit in dicti. Cochla. Cochla. Ibidē
Cochliar. Ibidem. Cochliare. Ibidem
Cochliarium. Ibidem Cochliarius. Ibidem.
Coculi. Requirit in dicti. Cocus. Cocus. Ibidē
Coda. Require in dictione Cauda.

C ante OL

Colaphum. Requirit in dictione Colaphus.
Colaphus maf. gñe: & colaphū (vt qdā volūt)
neu. declinari pōr. nec cū duplicato l scribit: vt
scribi præcipit Gasparinus: sed potius cū vnico:
quom primā corripit. Nec ab eo q est collū
descēdit: vt cū Catholico Vgu. somniauit. Qui
nec ab eo qui est colaphus: colapho verbum
format: vt Gasparinus ipse tradidit: sed potius
a Κολάφις: qd est alapa incurio: colaphus
deriuat. Teren. Plus quingētos colaphos infre
git mihi. Sedul. Et colaphis pulsare caput: v
cædere palmis. Iuue. Nos colaphū incurimus
lambenti crustula seruo. Colaphū itā locū dī.
Coleus cū vnico l scribit: quom primā corripit.
Home. Iliados. i. ΕΛΚΕΤΟ ΔΙΕΚΚΟ ΛΕΟΙΟ
ΜΕΥΑΙΦΟΣ ΚΑΛΟΣ ΔΙΣΘΩΡ. Nonnunq in
græci mutato o in u dicit ΚΟΥ ΛΕΟΣ: & tunc
prima apud illos syl. producit: ea scz rōne quā
sup regulā L curtā facit o: libro vltimo clarius
edocēbimus. Qd etiā obseruauit Home. libro
Iliados præfatio: quom dixit: αψίλεσ ΚΟΥ
ΛΕΟΥ ΑΣΕΜΕΣ ΥΠΕΙΦΟΣ ΟΥΔΑΨΙ ΘΙΣΕ
Hunc imitatus est Iuue. dicens. Cuius supplicio
nō debuit vna parari Simia: nec serpens vnus:
nec culeus vnus. Simili mō ptulit Vir. quom
in priapea ait: Et qd nos culū. culeo ille vocat.
Scribit coleus vel culeus cū vnico l. & si Gaspa
rinus & Tortellius cū duplicato l scribi præci
pant. Nec a claudio. dis descēdit: vt cū Catholi
co Vgu. somniauit. Et apud nos vagina trans
feri. Sed & p testiculis coleos & culeos dicim⁹
Marta. Cū depilatos chreste culeos portas. Sz
apud Iuue. p quodā vtire: in quo scelestissimi
claudēbant cū simia serpente & gallo accipit: q
nihilominus & vagina dici poterat. Et format
culeus p diminutionē culeolus: qui etiā & culu
lus: teste Acrone sup artē poeticā Horatiij. Po
nit aut culullus p quodā poculo fictili. Hora.
arte. Reges dicunt multa vrgere culullis. hoc

culeolū etiā a culeo diminutiū esse videt. Vñ
Festus ai. Culeola cortices nucū viridiū sunt:
dicta similitudine culeorū: quibz vini siue olei
cōtineat. Hæc scem. gñe Vgu. culeolas appellat
Hā & a culeo hæc culeola scem. gñe Vgu. ipse
p diminutionē formari tradit.

Collis p montoriū siue monticulus: a colo collis
deriuat: teste Varrone in hæc verba dicere. Qd
primū ex agro fructus capiebāt: campus dict⁹
est: posteaq supiora loca colere cœperūt: a colē
do colles appellatū. Hæc ille. Verū quia colo
primā corripit: collis p o illā pducit metri grā
a poetis aliud interpositū est. Nec venit a collū
vt Vgutio somniat. Hic caulis & collis in vno
scato omnibz noto (teste Ser.) offerri pōr: dicte
etiā Hora. ser. xiiij. Colle suburbano: qui siccis
creuit i agris. Nonnunq & p vitis robore (teste
Nonio) caulis ponit: vt est apud Vir. ænei. xij.
Puberibz caulē folijs. Colus cū vnico l quartæ
& secundæ declin. est: teste Priscia. & tā mascu. q
scem. gñis est: vt Caper testat & Proby: penlū
dicti. Qui. li. meta. iij. Et colus & fusus digitis
ecidere remissis. Coli est vrbs i india: teste Pro
lemæo. Collū cū vnico l genus est puncti: qd sit
qñ clausula pfecta est: sic. Collū item cū vnico l
vas est vinariū: de quo Vir. Cola:q prelorū su
molis deride rectis: & a colo. las descēdit: Col
lum autē in alio scato cū duplicato l scribit: &
etiā collū cū duplicato l tormenti genus: quod
teste Festo: eūā mascu. gñe hic collus veteres p
tulerūt. Colla cū l geminato græcū est vocabu
lū: & gluten dī. Colla item vrbs est Syriæ: teste
Ptolemæo.

Coli. Requirit in dicti. Collis Colla. Ibidem

Collum. Ibidem. Collus. Ibidem.

Colobitū cū c exili & vnico l & i latino scribitur
nec ab eo q est collū descēdit: vt Vgu. somnia
uit: sed a Κόλοβω verbo: quod ē breuius for
mat: auctore Seruio: Genus est vestis.

Colocynta cū c & t exilibz & vnico l & y græco
scribit: agrestis est cucurbita: teste Dioscoride:
quæ & colocyntis hui⁹ tidos (vt Isidorus tra
dit & Papias) declinat: q etiā declinatiōe vsus ē
Hieronymus. in iij lib. Re. ca. v. quom dixit. Et colle
git ex ea colocyntidas agri: q græcus accūs plis
est. Vgu. aut dicit posse declinari: hæc colocyn
tida hui⁹ tidæ. qd si verū est: ab accō græco Κό
λοκύντις formari i recto colocyntida op
ret. Sūt itaq vertētes cin q & y græcū in u n m
insup & i lram iterponētes: Colocynta enūciat.

Colocyntida. Requirit in dicti. Colocynta.

Colocyntis. Ibidem.

Coloquinta. Ibidem.

Color & colos in recto (teste Seruio sup georg.
dici potest.

Colo colis tertiæ coniuga. primā corripit syllā.

primæ aut coniuga. colo. las. co. syl. p. duct.
Luca. lib. iij. Pene q. rura colūt. Marcus Mani-
lius. li. v. Et colare vagos inducūs ratiō amnis
Colos. Require in dicti. Color.
Colossus cū exili & vnico l: & duplicato s scri-
bitur: nec ex colo colis & os ossis cōponit: q̄ si
colens ossa colossus dicat: vt ridiculus somni-
auit Vgu. Verū (vt tradit Tortel.) a colon: qd̄
est membrū deriuat: quia (vt ait) p. membrofa
& alta statua colossus ponit. Neq̄ hęc mihi ety-
mologia placet. Ideo Festo magis crediderim:
qui a Colosso artifice: a q̄ primo colossus for-
matus est: colossus cognominatū dixit. Fuit
em̄ colossus apud Rhodū insulā statua solis al-
ta pedes cētū & quinq̄. At v̄o Simonides a la-
chite Lindiū. i. Rhodi colossū fabricatū asserit:
quom̄ ait: τὸ πρῶτον ῥοδίων κολλοσσὸς ὁρῶν
τὰ κίονας ἑστῶτα λαχὼν εὐοίει πῆχεον οὐ
λίον. Si autē græca magis placet interpretæ-
ratio αὐτοῦ κολλοσσὸν τὸ ὄσσειν. id est ab
hebetando aspectū colossus dictus est: quia sc̄z
statuā tā altā intuentes visu hebetant: vt etiam
apud illos Suidas interpretatus ē: & a p̄mo rho-
di colosso alia in diuersis orbis p̄bus statuæ
colossi dicti sunt. Vnde de imp̄atoris statua Ro-
mani Martia. ait. Hic vbi sydereus propius vi-
det astra colossus. Et Iuue. Et de marmoreo ci-
tharam suspende colosso.
Coluber huius colubri mascu. gen. habet sc̄mi-
ninū colubra. Hora. Vtq̄ lupi barbā variaz cū
dente colubraz. Serpētis genus est tortuosi.
Colubra. Require in dictione Coluber.
Columba. Requ. in dic. Columbus.
Columbus mascu. & sc̄mi. est: in plurali n̄ nu.
feminino potius q̄ mascu. gen. p. epiceno. p̄-
fert. Marti. Nec vires teneras p̄ duro dente co-
lumbas. Romul⁹. Accipitrē milui pulsū bel-
la columbæ Accipiunt regē. Virgilius. Præci-
pites atra ceu tempestare columbæ. Nec a co-
lore columba descendit: vt Rhabanus: Catholi-
cō & Vgu. voluerūt: sed (teste Var.) a columi-
ne dictæ sunt: q̄a sc̄z in altū colūbæ nidulant.
Columella. Reg. i. dic. Colūna. Columē. Ibidē
Columna cū vnico l scribit: nā primā corripit.
Iuue. Verrepauimentū & nitidas ostēde colū-
nas. & format p̄ diminutionē columnella: te-
ste Priscia. Vgutio dicit: q̄ facit etiā diminutiue
columnella et columella absq̄ n. Columellę itē
dicti sunt apud veteres serui maiores domus:
teste Donato sup̄ illud Therē. in Phor. columē
v̄o familiæ: vbi ait: Columnen culmen dixit: an
columnen columnā. Vñ columellæ apud vete-
res serui maiores dom⁹. Lucil. Seruus neq̄ infi-
dus dñō: neq̄ inutilis: q̄q̄ Lucillij columellę hic
sunt. Tu v̄o hūc in animū: quorū columine ci-
uitas cōtinebat. Hora. cōtra: p̄ columine colū-

nam dixit. Ne pede (inquit) protuas stantē co-
lumnā. Ennius. Regni versatū summā v̄o co-
lumnā. Columnen v̄o fama est: sustentatio vel
decus: vñ columnæ dictæ. Hęc Donat. & Pō.
ait. Columnæ dictæ: q̄ culmina sustineant.
Columnella. Requ. in dicti. Columna.
Columnula. Ibidem.
Colum. Require in dicti. Collis
Colus. Ibidem.

C ante OM

Comata cū vnico m scribit: cognomē ē regiōis
Gallorū: vbi grandē illi defuerūt comā: de qua
Luca. lib. i. Crinib⁹ effusus toti prælata comatæ
Cometes etiā cū vnico m signū quoddā est sy-
deris: qd̄ ab Vgutione sc̄z. gen. hęc cometa de-
clinari tradit: de quo Luca. lib. i. Et terris mutā-
tem regna cometen.
Coma. Requ. in dic. Comus Comani. Ibidē.
Comba. Require in dictione Cymba
Comedo. dis. it: & comedo comes comest vtro-
q̄ mō declinari pōt: teste Marcello: Varronē:
Titinū: Aphranū: Neuiū: Pomponiū: Lucil-
lium: Tullū: Plautū inducente: ex quib⁹ Plauti
im̄ exemplū asserre sufficiat. Ait em̄ in Trinū:
Quod ebibit: qd̄ comest: qd̄ facit sumpti. Co-
medo facit in supino comestū & comestū: teste
Priscia. Nec a comestū supino format comessā-
tio: vt Vgu. Brito: Mamorrestus: Catholicon
voluerūt. Sed nec ab infinito comesse p̄ come-
disse cōtēstio deducit: vt Ser. ipse tradidit: p̄-
fertim cū comedo p̄ oia tpa co. syl. corripit:
comessatio aut illā p̄ducit: dicere Martia. Nō
albana mihi sit comessatio tanti. Idē. Qui nec le-
no potes: nec comessator haberi. Quin nec cō-
menfor. faris: vt quidā formauerunt: ex cō &
menfa comessatio descendit: quia cōmenfor: si
cōpit: cū duplicato m & n ante scribit: comel-
satio v̄o cū vnico m & duplicato fab om̄ibus
scribi cōsuevit: quare (vt dixim⁹) nec a comestū
supino: qd̄ primā corripit: & cū vnico l scribit:
formari comessatio pōt: vt p̄fati somniauerūt
Verū vt ego puto: a comelor cōmessaris depo-
nenti verbo: qd̄ in supino comessatū facit: co-
messatio recta deriuatione format. qd̄ verbū
cū primā p̄ducit: a verbo græco deducit: qd̄ ē
κωμῶσα: qd̄ cōpotatiōis & ebrietatis ope-
rā dare fecit. Vñ Theocritus inquit: κωμῶσα
ἡ ποτὶ τὸν σμῦν ἀλιδῶ. Horatius in
quarto carminū. Pauli purpureis ales olorib⁹.
Comessabere maximi. qd̄ Aeron enarrās: Co-
messabere (inquit) cōuiuādo delectabere: Fest⁹
autē a vicis: quos græci κωμῶσες vocant co-
messationē dictā affirmāt. In his em̄ (vt ait) ha-
bitabant prius q̄ castra cōderent: quib⁹ in lo-
cis: alij alios cōuiuātus causa inuitabāt. Hęc ille
Quā etymologiā neq̄ improbam⁹. Ser. dicit